

Sygn. akt IV CZ 100/17

## POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (przewodniczący)

SSN Anna Owczarek (sprawozdawca)

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie z wniosku M.S.

przy uczestnictwie S.S., H.K., B.R.,

E.A., J.B., L.B. i E.S.

o stwierdzenie zasiedzenia,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 stycznia 2018 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w L.

z dnia 20 lipca 2017 r., sygn. akt II Ca .../17,

**uchyła zaskarżone postanowienie, pozostawiając Sądowi  
Okręgowemu w L. rozstrzygnięcie o kosztach postępowania  
zażaleniowego.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 lipca 2017 r. Sąd Okręgowy w L. odrzucił apelację wnioskodawcy M.S. od postanowienia Sądu Rejonowego w R. z dnia 14 października 2016 r., oddalającego wniosek w sprawie o stwierdzenie zasiedzenia wobec nieuiszczenia opłaty sądowej w terminie. Jednocześnie Sąd wskazał, że termin określony pełnomocnikowi wnioskodawcy dla wyjaśnienia daty dokonania przelewu upłynął bezskutecznie, gdyż prawidłowe było doręczenie mu wezwania po dwukrotnym awizowaniu przesyłki sądowej pod adresem wskazanym w aktach.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł wnioskodawca, zarzucając naruszenie przepisów prawa procesowego: art. 133 § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na skierowaniu wezwania do usunięcia braków formalnych apelacji pod niewłaściwy adres; art. 139 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez przyjęcie za prawidłowo doręczoną korespondencji zwróconej po dwukrotnym awizowaniu i skierowanej pod niewłaściwy adres; art. 130 k.p.c. w zw. z art. 112 u.k.s.s.c. poprzez przyjęcie, że opłata została uiszczona po upływie 7-dniowego terminu, podczas gdy na skutek błędnego adresowania pełnomocnik nie mógł wykazać, że została uiszczona w terminie; art. 370 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez odrzucenie apelacji wnioskodawcy jako nieopłaconej, podczas gdy opłata od apelacji została uiszczona w terminie.

Sąd Najwyższy zważył:

Trafnie zarzuca skarżący wadliwość doręczenia zarządzenia Przewodniczącego wzywającego do wyjaśnienia daty i sposobu uiszczenia opłaty w związku z wątpliwościami dotyczącymi treści dowodu przelewu (k. 264), z którego wynika uiszczenie kwoty 800 zł tytułem opłaty od apelacji w ciężar rachunku „W. W imieniu M.S.” z datą obciążenia rachunku „16 stycznia 2017 r.”. Jak wynika z akt sprawy wnioskodawca ustanowił dwoje pełnomocników procesowych - radcę prawnego P.S. oraz radcę prawnego – B.G., wskazując adres do doręczeń w brzmieniu „Kancelaria Radcy Prawnego P.S. [adres kancelarii: ul. O. [...R.], adres korespondencyjny: ul., [...R”] (k. 4). Wezwanie do uzupełnienia

braków formalnych apelacji, doręczone przez awizo, zostało skierowane pod adres „radca prawny B.G. Kancelaria Radcy Prawnego ul. O.[...],[...]” (k. 231), zatem odmienny od wskazanego w pełnomocnictwie. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, w wypadku ustanowienia w sprawie kilku pełnomocników strona może wskazać, któremu z nich należy dokonywać doręczeń (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 1973 r., I CZ 163/72, OSNC 1973, nr 11, poz. 202, z dnia 22 kwietnia 1998 r., II CKN 856/97, OSNC 1999, nr 1, poz. 4, z dnia 30 czerwca 2016 r., I CZ 36/16 – nie publ.). Wskazanie takie jest dla sądu wiążące. Jakkolwiek, pod tak oznaczonym adresatem i adresem wcześniej w toku postępowania odbierano przesyłki sądowe, z faktu tego nie można wywodzić wniosku o prawidłowym doręczeniu w postępowaniu naprawczym. Z tych względów zaskarżone postanowienie nie może się ostać.

Sąd Najwyższy zauważa, że z dniem 1 stycznia 2017 r. nastąpiła zmiana § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 marca 2016 r. w sprawie sposobu uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2016, poz. 408 ze zm.). Opłaty sądowe w sprawach cywilnych uiszcza się m.in. w formie bezgotówkowej na rachunek bieżący dochodów sądu właściwego dla podjęcia czynności procesowej, z którą wiąże się uiszczenie opłaty sądowej, lub sądu, za pośrednictwem którego, zgodnie z obowiązującymi przepisami, wnosi się pismo podlegające opłacie sądowej. Jak wyjaśniono w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2017 r., IV CZ 96/16 (OSNC 2017, nr 9, poz. 106) datą uiszczenia opłaty sądowej przekazem pieniężnym realizowanym przez biuro usług płatniczych na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 6 i ust. 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (jedn. tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 1572 ze zm.) jest data polecenia dokonania tego przekazu, pod warunkiem, że kwota objęta przekazem wpłynęła na rachunek właściwego sądu. Podmiot wpisany do rejestru prowadzonego przez Komisję Nadzoru Finansowego jest bowiem uprawniony do dokonywania wskazanej czynności przekazu pieniężnego, odpowiadającej czynności bankowej przekazu, a tym samym dzień zlecenia jego dokonania i przekazania odpowiedniej kwoty środków pieniężnych należy traktować tak jak dzień złożenia w banku polecenia przelewu i odpowiednio uznać za datę uiszczenia opłaty sądowej w formie bezgotówkowej.

Z tych względów Sąd Najwyższy uwzględnił zażalenie i na podstawie art. 398<sup>15</sup> w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.

jw

a.ł